

Kort översikt över utvecklandet av begreppet ”intelligens”, 1900 – 1970-talet
OBS! ARBETSMATERIAL

Binet & Simon Frankrike, 1904	Begreppen ”mental ålder” infördes i och med att de utvecklade skalor för barns normala utveckling, för att kunna urskilja utvecklingsstörning	
Stern , Tyskland, 1912	Introducerade begreppet IQ.	
Terman , USA, 1916	Vid Stanforduniversitetet standardiserade han Binets skalor (Stanford – Binet). Vidareutvecklade IQ-begreppet.	
Spearman , 1904, 1923	Varje enskilt test innehåller en <i>g-faktor</i> gemensam med alla andra kognitiva test och en <i>s-faktor</i> , specifikt för det enskilda testet. G-faktorns existens är teoretiskt basen för det kvantitativa mätandet, dvs. IQ-siffran.	
Thurstone , 1938, 1947	Fortsatte utvecklandet av faktoranalysen, då han ansåg att intelligens är olika kognitiva förmågor, inte en . Således är det oacceptabelt att ange intelligensnivå i en siffra	Thurstones ursprungliga åtta mentala förmågor: spatial, verbal förståelse, verbalt flöde, induktivt tänkande, deduktivt tänkande, perceptuell hastighet, mekanisk inläring och logiskt tänkande (reasoning). Och två faktorer: <i>inhåll</i> och <i>process</i> .
Hebb , 1942	Två huvudfaktorer av kognitiva förmågor: <i>Intelligens A</i> och <i>Intelligens B</i> .	<i>Intelligens A</i> utgörs av den basala ”biologisk” förmågan att tillägna sig kunskap. <i>Intelligens B</i> påverkas av kulturella, utbildningsmässiga och personliga erfarenheter.
Wechler , 1944	Definierade intelligens som ”individens sammanlagda eller globala förmåga att agera målmedvetet, tänka rationellt och handskas effektivt med sin miljö”.	Tar ej ställning till eventuell g-faktor. Exekutiva funktioner. Metakognition/problemlösningsförmåga (exekutiva funktioner). Intelligensen ur ett funktionellt (ej bara psykometriskt) perspektiv (plus antropologiskt perspektiv).
Vernon , 1950	Antog två huvudfaktorer eller sekundära faktorer under vilka de primära kognitiva faktorerna ordnades: verbala- utbildningsfaktorn (V-E) och spatia- mekaniska faktorn (S-M).	<i>Vernons hierarkiska modell</i> g-faktorn V-E S-M primära kognitiva faktorer faktorer specifika för enskilda test

Piaget, 1950, 1952	<i>Kognitiva strukturer</i> (scheman) avgör vad barnet kan och inte kan <i>assimilation/ackommodation</i> vid en given tidpunkt. <i>Kognitiv utveckling</i> sker i givna sekvenser.	Sensomotoriskt stadium, preoperationellt stadium, konkreta operationers stadium, formella operationers stadium.
Guilford, 1967, 1968	Utgående från den perceptuella enheten eller gestalten föreslog Guilford en tredimensionell klassificering av intelligensbegreppet: <i>inhåll, operationer</i> och <i>produkter</i>	<i>Innehåll</i> : bokstäver, siffror, ord och gester <i>Operationer</i> : klassifikation, minne, bedömning, konvergent och divergent tänkande <i>Produkter</i> : enheter, klasser, relationer, system, transformationer och implikationer, dvs. 120 olika intellektuella förmågor kan urskiljas.
Catell, 1971	Föreslog två sekundära faktorer: <i>Fluid Intelligence</i> och <i>Crystalized Intelligence</i> . Ett tredimensionellt koordinatsystem – person, tid och situation.	<i>Fluid Intelligence</i> motsvaras av ett neurofysiologiskt mönster och påverkas av incidental inläring. <i>Crystalized Intelligence</i> är nära kopplat till varje individs unika kulturella, utbildningsmässiga och miljöbetingade erfarenheter.

Brita Lindahl, Falun 2005